

rørig Bestaffenhed, at jeg ikke har den mindste Tvivl om, at de netop vilde falde ind under den § 216, som vi nu discutere om, men at der tillige er blevet udstrakt et Skjold over Den (Tscherning), der havde brugt disse Udtryk imod mig. Paa denne Sag skal jeg ikke komme tilbage, men kun erindre om, at naar De ville huske min Erfaring, skulle de huske den, som den ligger for paa alle Sider, og navnlig ikke glemme, at naar jeg talte om de forskjellige Udforbringinger, der ere rettede til mig i denne Sag, var det væsentligt, fordi mange tilshyneladende uskyldige Ytringer, der nu komme frem her, faae deres Belysning og Betydning ved den utvivlsomt imod mig rettede Ytring, der blev brugt af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) i 1860, og over hvilken det paa Grund af Thingets Votum ikke lykkes mig at faae den Negres, som jeg troede at have Krav paa. Jeg vil henstille til de ærede Medlemmer, om De ikke finde, at det er lidet hæderligt — og naar jeg bruger dette Udtryk, skal jeg sige, at jeg end ikke vilde have brugt det, dersom ikke den ærede Formand i en anden Sag havde ladet det passere —, at her bruges Ytringer, der ganske vist, naar man tager fat paa dem, synes at vinde væk mellem Hænderne uden at have nogen bestemt Adresse, men som desuagtet faae deres Adresse derved, at de nu fremkomme under Erindringen om, hvad der engang har kunnet siges om mig og min Virksomhed her i denne Sal. Jeg vil henstille til Dem, om De ikke finde, at det er en lidet hæderlig Fremgangsmaade, saaledes den ene Gang efter den anden og senest, som det er steet af det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), at pege hen paa, hvad „Erfaring“ jeg i den Henseende kan have.

S. A. Hansen: Maa jeg bede om Ordet for en personlig Bemærkning.

Formanden: Jeg maa dog anmode om, at man ikke forfætter Forhandlingen i den

Retning, den har taget ved den Udtalelse, der nu fremkom. Det vil ikke gavne den nu foreliggende Sags Behandling, om ærede Medlemmer vilde forsøge Forhandlingen paa en saadan Maade, som vist ikke kan Andet end give den en mere lidenskabelig Charakter, end ønskeligt er.

C. M. Jespersen: Det er ikke om enkelte Endringsforslag, jeg ønsker at udtale mig, men jeg ønskede at udtale mig om Sagen i dens Almindelighed, som jo tillige er til Forhandling, idet der ikke bliver Leilighed dertil, naar de enkelte Afstemninger have fundet Sted, og Loven i dens Heelhed skal vedtages. Det er især nogle Ytringer af det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), der have givet mig Anledning til at tage Ordet, idet han nemlig vel udtalte en Anerkjendelse af det Fremskridt, vi gjorde ved at lade denne Lov afløse den nuværende Tilstand, men det forekommer mig, at denne Anerkjendelse fra hans Side var noget lunken, og jeg mener derfor, at der vel kan være Anledning til ikke at forlade Sagens Forhandling her, uden at der er udtalt en varmere Anerkjendelse af det store Fremskridt, der skeer ved dette Lovudkast. Manglerne ved den nuværende Straffelov ere fra alle Sider erkjendte. Den første Mangel ved den nuværende Straffelovgivning er, at man maa lede efter dens Bestemmelser paa en umaadelig Masse Steder, i en heel Deel Capitler og Artikler i Christian den 5tes Lov, der jo er fra 1683 og i en Mængde senere udkomne Placater, Forordninger og Love. Hvor stor Massen er, viser selve det Lovudkast, som foreligger, nemlig Indholdet af §§ 307, 308 og 309. Allerede det, at Straffelovens Bestemmelser have været spredte paa en saa umaadelig Mængde Steder, har naturligtviis gjort det aldeles umuligt, at Straffeloven kunde opfylde den Bestemmelse, at Borgerne i Almindelighed skulde kunne kjende dens Indhold, ja, det var endog vanskeligt for Jurister at finde Rede i Straffebestemmelserne, men umuligt for dem,